

Laudáció

a Vámbéry Ruzstem emlékérem átadása alkalmával a Vámbéry Ruzstem emlékérem II. fokozatának új tulajdonosa Müller Anikó ügyvéd, a Magyar Kriminológiai Társaság alapító tagja

Müller Anikó az MKT alapító tagja, jogász, 2009 óta ügyvéd. Jelenlegi foglalkozásának megjelölése azonban megtévesztő, hiszen Müller Anikó szakmai pályafutásának jelentős része a büntetés-végrehajtáshoz kötődik. A diploma megszerzése után nevelőtisztként, majd igazgatási szolgálatvezetőként dolgozott a Pálhalmai BV intézetben. Ismertem a munkáját, kiváló, határozott, csendes, nagy szaktudású nevelőtiszt, majd vezető volt. Szakértelemét a pedagógia szak elvégzésével egészítette ki. Tizenöt évet töltött egy intézetben, ez a terepmunka, azt hiszem, minden szakember életében duplán számít, még akkor is, ha abban az időben a Pálhalmai Intézetben kiváló szakmai műhely volt.

Ezt követően, 1993-tól a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságán volt igazgatási, később jogi osztályvezető, majd főosztályvezető. Gyakorlati tapasztalatait, jogi ismereteit a kodifikációs munkálatokban is hasznosította. Jelentős szerepe volt abban, hogy a magyar büntetés-végrehajtási rendszer alkalmazkodni tudott a rendszerváltás után megnövekedett szakmai követelményekhez. Közvetlen munkatársaival összegyűjtötte, értékelte és a szakmán belül terjesztette az új, hasznosítandó tapasztalatokat, így az országgyűlési biztos, a nemzetközi emberi jogi szervezetek, a CPT, az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatát. Az általa vezetett szervezeti egységek intenzíven együttműködtek a civil jogvédő szervezetekkel, valamint hasznosították az ügyészi törvényességi vizsgálatok eredményeit. A reformok tervezésében támaszul szolgáltak azok a tanulmányutak, amelyekben hozzánk hasonló helyzetben lévő országok büntetés-végrehajtási gyakorlatát ismerhette meg, így például Romániában, vagy az európai jó gyakorlatok meghonosításához gyűjtött tapasztalatok Finnországban, Svájcban, Németországban. Az uniós minimum sztenderdekkel ismerkedhetett meg nemzetközi szemináriumokon Németországban és Hollandiában.

Müller Anikó a legtöbb változást hozó három évtizedben reformok elkötelezett híveként szolgálta a magyar börtönügy fejlődését. Mi, akik végigkövettük szerény, szorgalmas és kitartó munkáját, tanúsíthatjuk, tevékenysége mély nyomott hagyott a szakma fejlődésében, szakmai életútja például szolgálhat minden küzdeni képes fiatal büntetés-végrehajtási szakember számára. Nagy kár, hogy nem tanít, hogy gazdag tapasztalatait, megalapozott szakmai tudását és a reintegráció iránti elkötelezettségét a fiatalok számára csak az IM Jogi Szakvizsgabizottság tagjaként kamatoztathatja.

„Jogásznak, jogalkalmazónak tartom magam – vallotta nemrég –. Úgy gondolom – mondta -, hogy a tehetségem nem új gondolatok megalkotásában, hanem talán abban állt, hogy mások eredeti, korszerű gondolatait a gyakorlatban próbáltam alkalmazni, terjeszteni, annak a szakmai igényességnek megfelelően, amit a pécsi jogi karon tanultam. Nem találtam fel semmit, és bár volt néhány publikációm, nem nagyon ambicionáltam, hogy megörökítsem a gondolataim, így e téren nem sokat tudok felmutatni. A munkámban mindig megtaláltam, ami

nagyon érdekelt, és többnyire jól és hasznosnak éreztem magam, és remélem, hogy ez egy darabig még így marad.”

Müller Anikó a Vámbéry Emlékéremmel köszönjük meg Neked azt a sok-sok értéket, amit szolgálatod teljesítésével létrehoztál, továbbá azt a hűséget, amit a Magyar Kriminológiai Társaság iránt 1983 óta tanúsítottál.

Budapest, 2017. április 27.

Gönczöl Katalin